

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERIODICH SATIRICH

HUMORÍSTICH, ILUSTRAT Y LITERARI

DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SEMANA

— NÚMERO EXTRAORDINARI — EDICIÓ POPULAR —
5 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre Espanya, 3 pessetas
Cuba, Puerto Rico y Extranger, 5

INDIVIDUOS DE LA FAMILIA VERDAGUER *en la Torre Joana de Vallvidrera*

*Feliu Llussá y Verdaguer, nebot.—Carme Aguilar de Verdaguer, cunyada.—Carme Llussá y Verdaguer, neboda.—
Jascinto Punti, cunyat.*

— Fot. F. FERNANDEZ —

EL PERQUÉ DEL PRESENT NÚMERO

Tractantse de 'n Verdaguer, una de las glorias mes puras y mes justament admiradas de la terra catalana, hem resolt publicar el present número extraordinari y *de carácter popular*, ab el qual desitjém correspondre además á l' espectació del públich, que tan bona acullida dispensá al ordinari que sortí divendres, que fou arrebatat materialment de las mans dels venedors, sense que las máquinas de la impremta funcionant á sa máxima rapidés poguessin donar l' abast.

Aixís com aquell contenía algunas notas interessants del immortal poeta, son retrato en diversas épocas, son cadáver en son llit de mort, la casa de Folguerolas, ahont nasqué, y la *Torre Joana* de Vallvidrera, ahont acabá sos días, destiném el present á perpetuar, pels medis gráfichs mes rápits y perfeccionats la grandiosa apoteosis que al excels poeta, tributá divendres el poble de Barcelona, ab motiu del enterro de son cadáver.

Omplía 'l cor d' eterniment contemplar el cos de Mossén Cinto en el Saló de Cent de Casa de la Ciutat, allá mateix ahont al any 1865 anava á recullir sos primers premis en la festa dels Jochs Florals. ¡Quánts recorts no 's despertavan en el solemne silenci de aquell histórich recinte transformat en capella ardent! Per allí ahont 37 anys enrera ressonaren els aplausos que saludavan per primera volta al poeta pagesívol de la barretina musca, anava desfilant una riuhada de gent de totas las classes socials, que no baixá de 40,000 personas, acotant el cap ab dolor y respecte davant dels restos inanimats de qui fou á la vegada poeta y mártir, tan gran per sas elevadas inspiracions com per l' exemple de sa admirable y dolsa resignació.

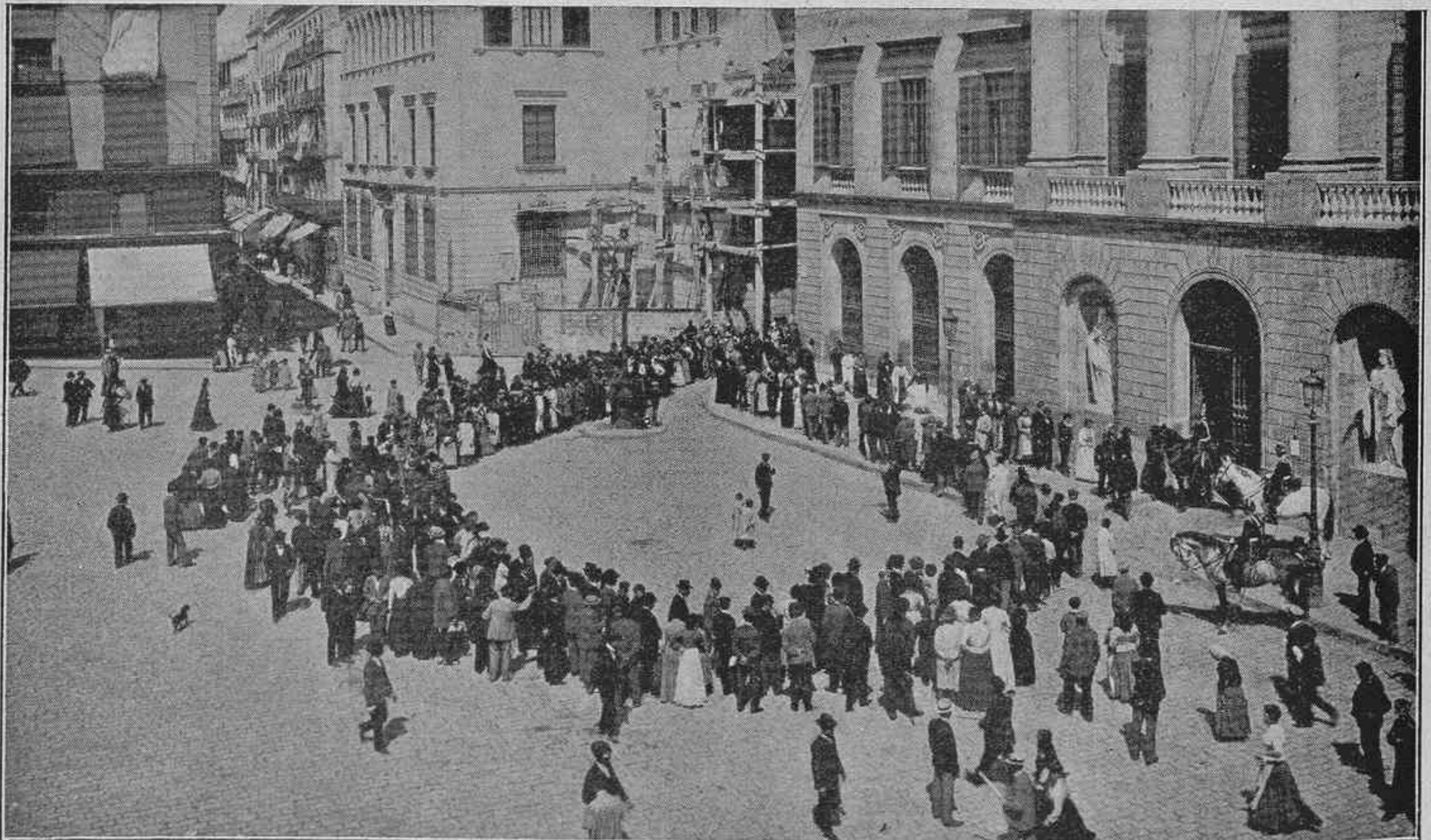
Després vingué l' enterro, que llansá á tot Barcelona al carrer. May s' havia presenciat una manifestació de dol mes imponent. La comitiva, notablement organizada, y composta de tots els elements oficials y de un sens fi de representacions de las entitats mes significadas de Barcelona, al mateix temps que de un número inmens de admiradors del poeta, ab la fúnebre carrosa y un gran séquit de artísticas coronas, recorregué 'ls carrers del tránsito, atapahits de una generació extraordinaria, que abaix y á dalt dels balcóns y terrats, convertint els arbres de la Rambla en miradors y en tribuna grandiosa tota la part accessible del monument á Colón, presenciá plena de simpatía y efusió el pas de un corteig que tenia tan de funerari com de gloriós.

Després el transport del cadáver al lloch de son etern descans; l' acte del sepeli en el Cementiri del S. O. en la falda de aquell Montjuich mateix que cantá en Verdaguer en la primera estrofa de sa inspirada oda «*A Barcelona*,» comparantlo ab un gegantí Alcides, guardador de sa filla al seu costat nascuda, y que desde avuy tindrà además com un reliquiari, la mes sagrada de sas joyas, la tomba del immortal poeta... ¡quánts emocions, dignas de perpetuarse en els anys de la capital de Catalunya!

El poble de Barcelona ha fet la pau ab la víctima de tantas persecuciones com amargaren la seva vida: ha fet la pau, quan el poeta en pau descansava ja, y no podía ofendre la seva proverbial modestia. La manifestació del divendres ha vingut á ser com el prólech de una immortalitat gloriosa.

Totas aquestas impresions copiadas per medi de la fotografia instantánea, podíam guardarlas per nostre número ordinari del divendres; pero no hem tingut espera, comprenent que tampoch ne tenia l' atenció del públich, y aquí va el present número que desitjém sigui guardat com el recort de una fetxa memorable.

A LAS DEU DEL MATÍ DEL DIJOUS 12 DE JUNY

El públich esperant l' accés á la Capella ardent, ahont quedá instalat el cos de Mossén Cinto.

— Fot. MERLETTI —

HONRAS FÚNEBRES DE MOSSEN CINTO

La Capella ardent, en lo Saló de Cent de la Casa Consistorial.

— Fot. MERLETTI —

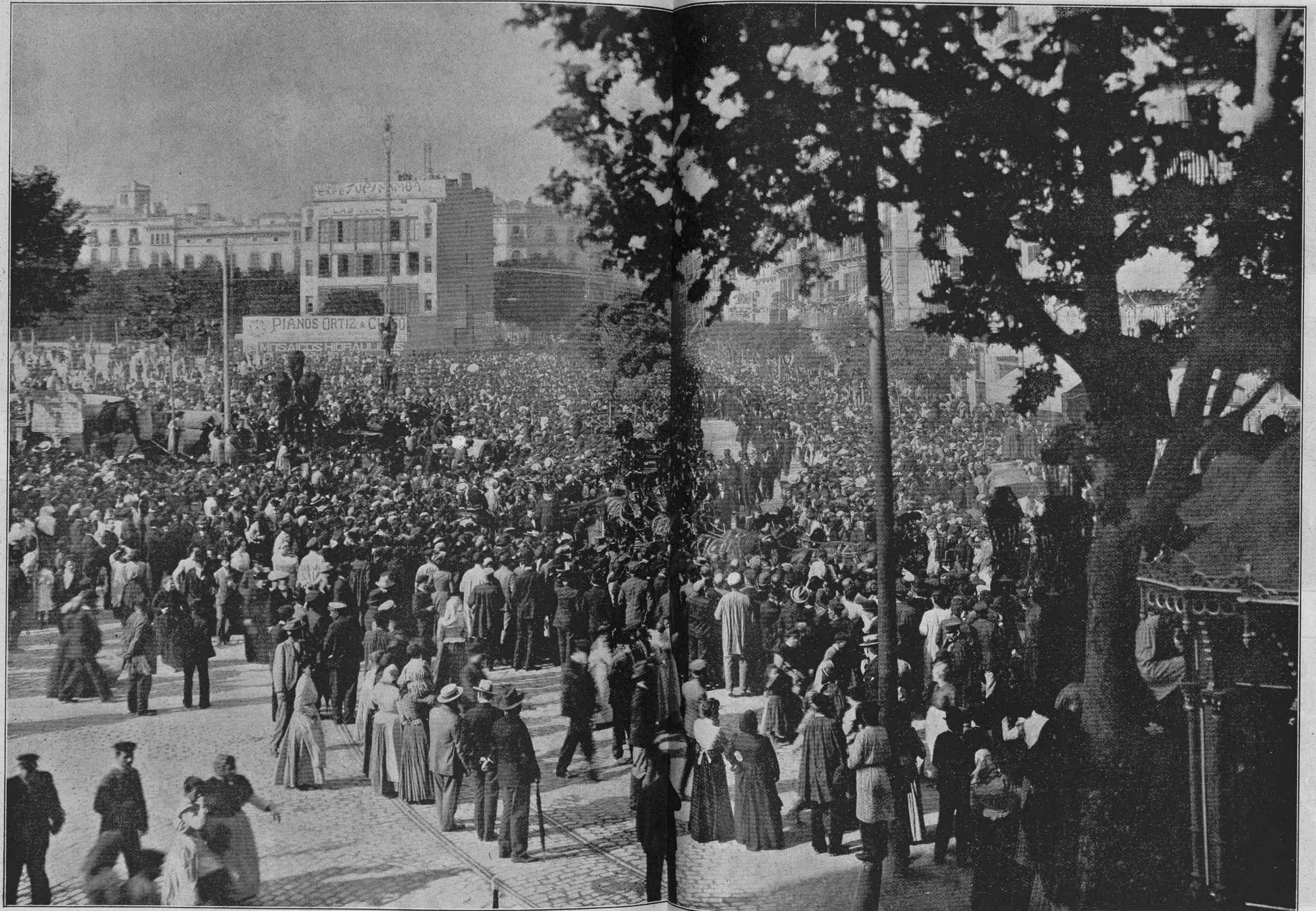
EL POBLE DE BARCELONA

Esperant el pas del enterro. — Avinguda Fivaller y Plassa de Santa Ana.

— Fot. RUS, colaborador artístich de LA ESQUELLA —

L' ENTERRO DE MOSSEN CINTO VERDAGUER

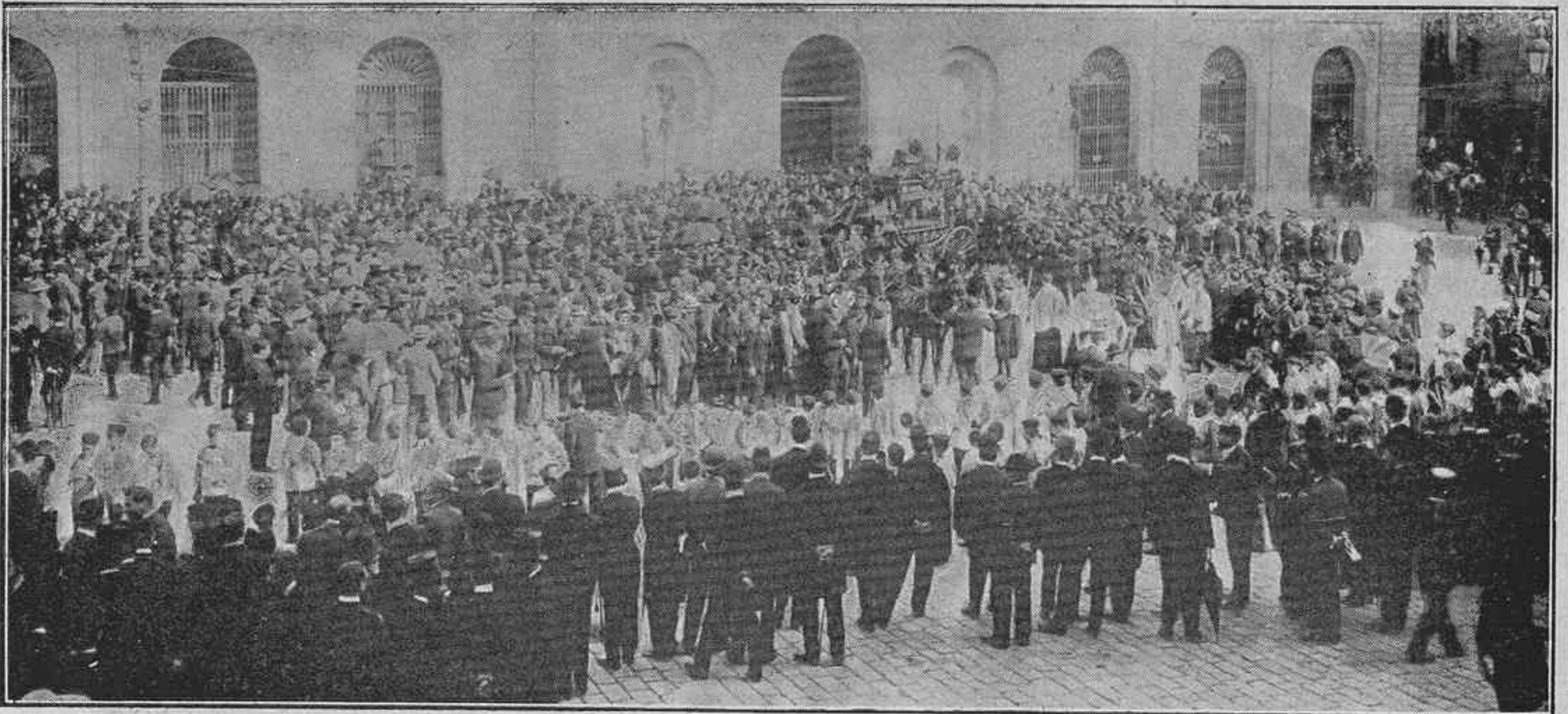
La comitiva fúnebre en la Plassa de Catalunya, en el moment d' embocar la Rambla de Canaletas.

— Fot. MERLETTI, presa desde 'ls Magatzems de «El Globo.» —

EN LA PLASSA DE SANT JAUME

Reunió de comissions y entitats, avants del enterro.

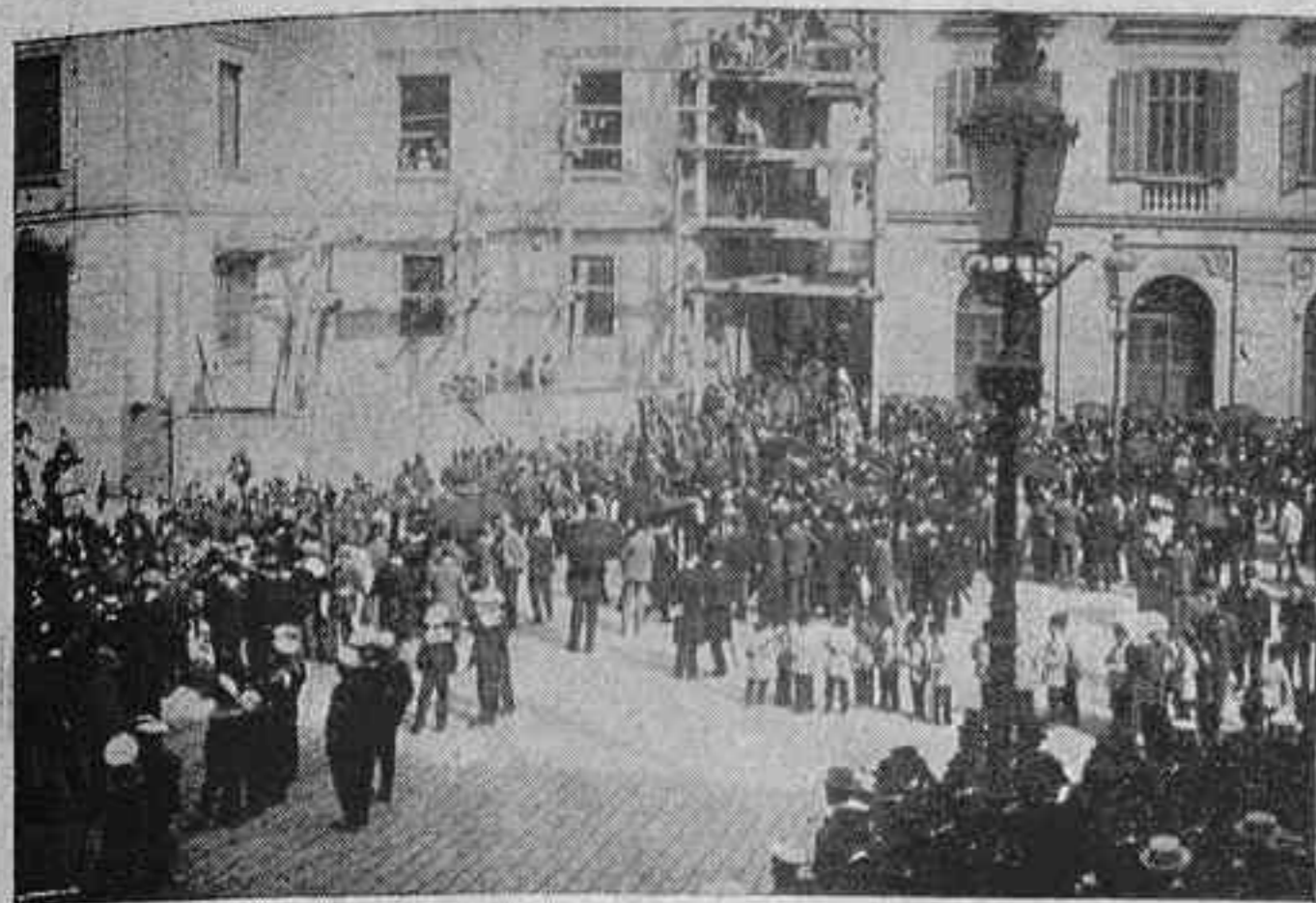

La carrossa fúnebre esperant el cadáver

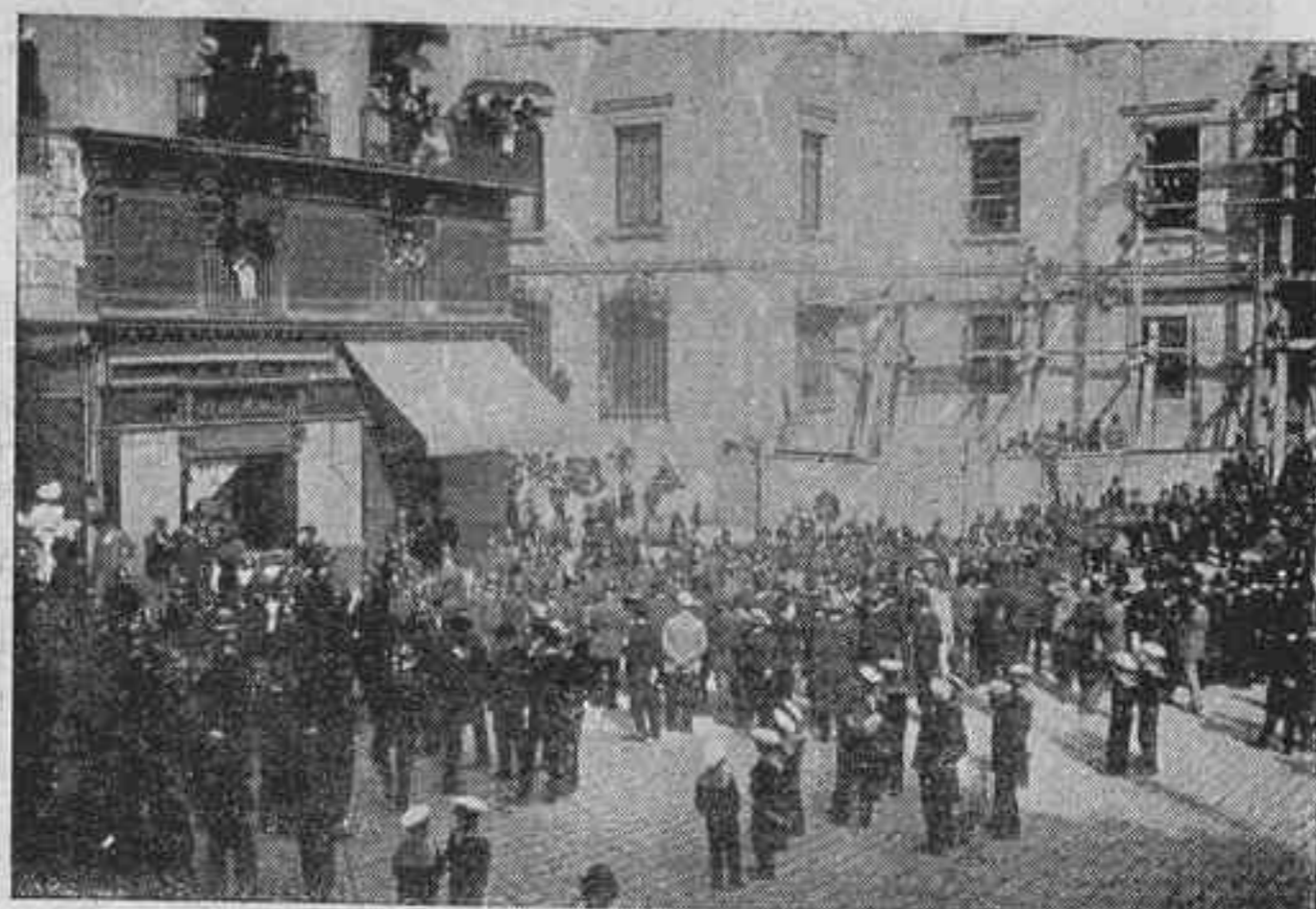

En marxa.

NOTAS Y DETALLS DEL ENTERRO DE MOSSEN CINTO

Organisant la comitiva.

La sortida dels bombers, portadors de coronas.

El cap del dol.

Una de las grans coronas.

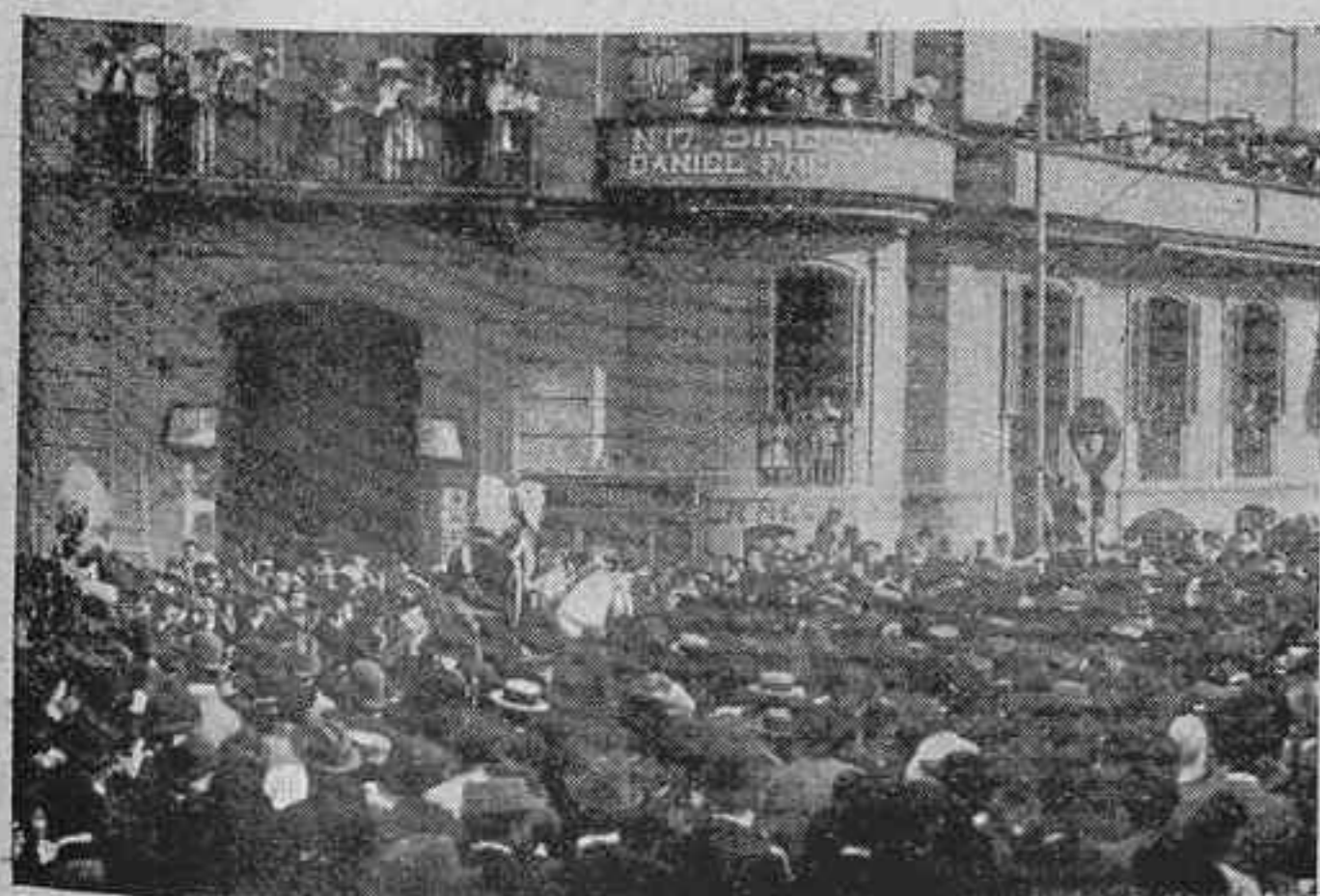

Carruatjes ab coronas.

La carrossa fúnebre ab els portadors de las cintas.

— Fots. RUS y FERNANDEZ —

Pas del enterro.

LAMENTACIÓ

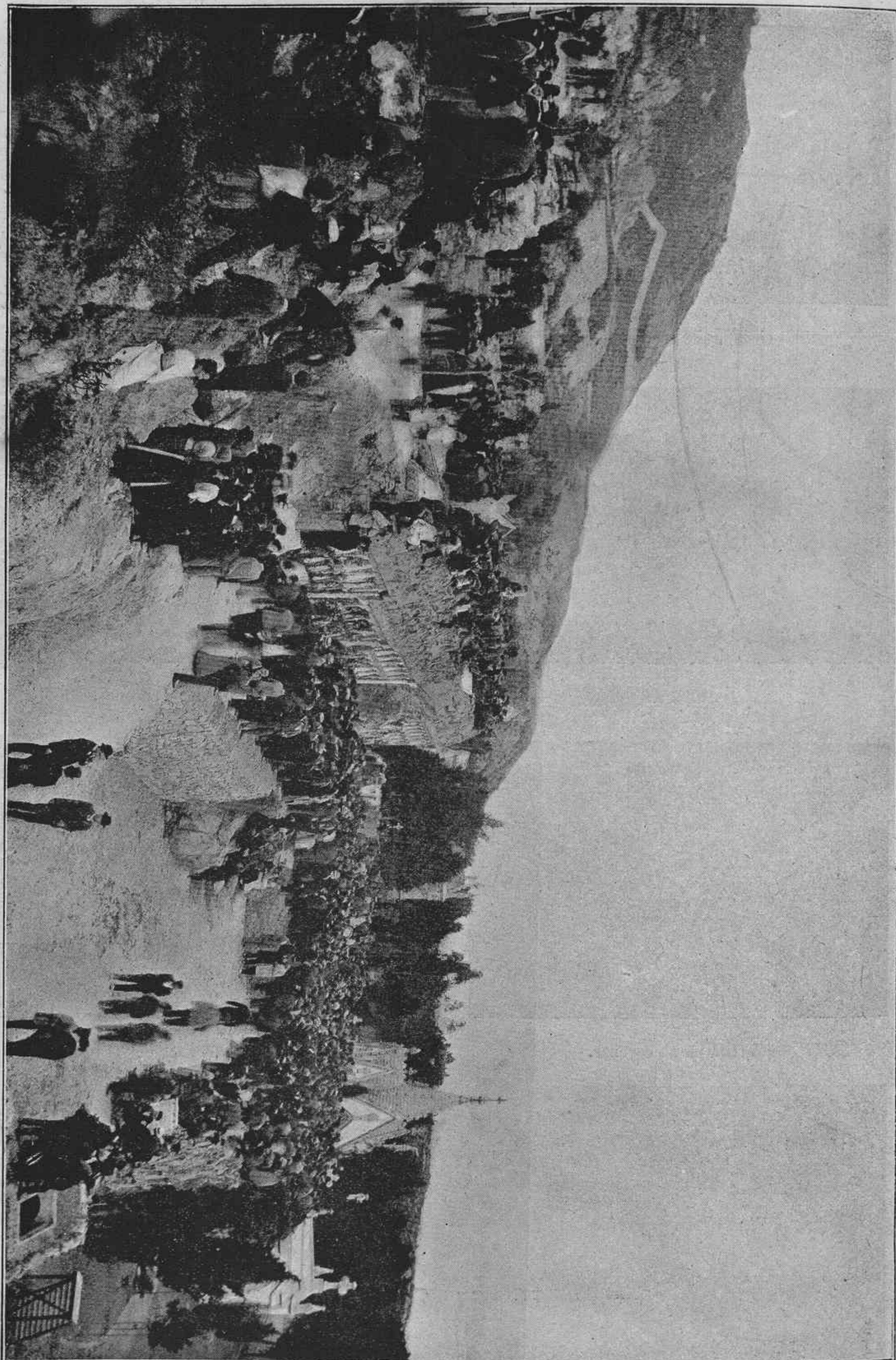
Si lluny d' aquest fangar
 existís per etzar
 aquell jardí florit, tot llum, tot flayre,
 aquell Edén que tant vas somiar,
 ¡qué bé hi deus reflar,
 rossinyol qu' hem perdut, diví cantayre!

APELES MESTRES

Barcelona 11 de junio de 1902.

Antoni López, editor, Rambla del Mitj, 20

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olm.
 Tinta Ch. Lorilleux y C.

En el Cementiri del S. O. — Sapeu dei eos de Mossén Cinto al peu de la roca de la Via de Sant Jaume, ahont tindrà son sepulcre definitiu.

— Fot. MERLETTI —

